

ВПЕРЕД!

РОБІТНИЧА ГАЗЕТА,

орган української соціалдемократичної партії.

Виходить кожного дня о 3. год. пополудни.

Ціна примірника у Львові й на провінції:

— 40 сот. —

Місячна передплата з пересилкою 10 К.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І АДМІНІСТРАЦІЇ:

— „ВПЕРЕД“, ЛЬВІВ, ВУЛИЦЯ РУСЬКА Ч. 3., —

I. поверх.

Пролетарі всіх народів єдналися!

На розказ Начальної Команди В. П. видаємо нашу газету крім звичайного нашого українського письма — також і латинськими буквами. Розказови сьому повинемося тільки з konieczности, бо не хочемо позбавити наших читачів свого рідного слова.

Українсько-польські переговори.

Польський „Тимчасовий Правлячий Комітет“ уважав потрібним оголосити урядовий комунікат про дотеперішні заходи польської „Ліквідаційної Комісії“ в напрямі „уложення тимчасових умов співжиття обох народів“ і закінчити його твердженням, що, мовляв, „з боку польських політичних чинників зроблено все можливе, щоб розпочати перотрактатії в цілі зупинення дальшого проливу крови“.

Отсей комунікат має очевидно на меті скинути відповідальність за дальшу боротьбу з поляків на Українців, які буцімто відкидають подану їм до згоди польську руку. В дійсності одначе такий висновок буде невірний. Видко се наглядно, коли візьмемо під увагу факти, промовчані польським урядовим комунікатом.

Найперше не можна забувати, що ще перед приїздом гр. Скарбка до Львова, цілі три тижні велися майже щодня переговори „в цілі зупинення дальшого проливу крови“, одначе до чого довели? Протягом сих переговорів польська сторона раз-у-раз змінювала своє становище й очевидно змагала тільки до проволічення справи, доки не прийде підмога з заходу. Колиж під покривкою завішення оружжя 17—20 листопада спроваджено сю підмогу і виконано цілий ряд військових тактичних рухів — тоді польська сторона просто не хотіла дальше переговорювати. Доказом того хочби й листи самого гр. Скарбка до Української Національної Ради.

Коли ще дня 20 листопада гр. Скарбек просив Українську Національну Раду вислати заступника для порозуміння з ним щодо терміну й місяця переговорів, то день пізніше, у відповідь на повну готовість Української Національної Ради до переговорів, писав уже, що доки не придуть решта делегатів „Ліквідаційної Комісії“, він не може порозумітися з заступником Укр. Нац. Ради. Дня 22. листопада вранці покинули українські війська Львів, Поляки тріумфували, решта делегатів „Ліквідаційної Комісії“ ані не думали приїздити до Львова.

Щотільки 30 листопада написав гр. Скарбек третій лист до Укр. Нац. Ради, в яким заявив готовість почати перотрактатії, не чекаючи приїзду своїх товаришів. На се одержав відповідь (1 грудня), що осталі у Львові члени Укр. Нац. Ради не мають уповажнення перотрактувати й мусілиб шотільки одержати спеціальні повновласти від українського правительства, яке виїхало ще 21. листопада зі Львова, одначе не мають фізичної змоги порозумітися з ним. На се обіцяв гр. Скарбек устно введнати у команди польського війська перепустку для двох українських парламентарів, які порозумілися із правительством і евентуально привезли повновласти до переговорів. Українці визначили двох парламентарів: д-ра Мих. Лозинського і д-ра Вол. Старосольського, одначе вони не тільки не одержали обіцяних перепусток, а ще команда польського війська зарядила арештування їх, хоч вони супроти теперішніх польських властей нічим не провинилися.

Члени Укр. Нац. Ради посували свою готовість до згоди так далеко, що коли проти особи одного з визначених парламентарів піднесено з польського боку сумніви політичної натури, згодилися на заміну його іншим, д-ром Ст. Томашівським, проти якого таких сумнівів не піднесено і який знов даремно жде на перепустку...

Коли отже гр. Скарбек, замість йти дальше шляхом, ним самим пропозованим, змінив тактику і замість через умовлених українських парламентарів, вислав сам лист до голови українського правительства, то вибрав дорогу дуже неправ-

тичну і щонайменше за довгу, щоб дійти до бажаної мети.

Львівські Українці зробили отже все, чого домоглася від них польська „Ліквідаційна Комісія“.

Що діється на Придніпрянській Україні?

Київ (ПАТ). На Україні оголошено відозву головного команданта укр. військ. В тій відозві повідомляється, що на Україні утворилося республіканське правительство; під його владу перейшли всі полки вірні Україні. Дальше зазначає відозва, що зноситься гетьманське правительство, установлених при нім генералів і дідичів, зноситься всі права і зарядження, котрі видав гетьманський уряд і привертається обов'язуючу силу законам, котрі проголосило перше українське правительство. Вкінці завзивається населенню, щоб не допустило до чорносотених заворушень і жидівських погромів, бо Жиди помагали Українцям в Галичині і на Україні і повинні також йти разом з Українцями.

През. Романчук на волі!

Вже по замкненню вчорашнього числа „Вперед“ явився в нашій редакції віцепрезидент б. австр. парламенту Юліан Романчук, якого польська команда випустила на волю.

През. Романчук зістав арештуваний о 2-й годині вночі з дня 10. на 11. грудня та вивезений на двірці, звідки коло години 8. рано разом з тов. д-ром В. Старосольським, д-ром Ів. Курівцем, д-ром В. Бачинським та радн. А. Будзиновським і п'ятьма жидівськими закладниками, вивезений під сильною ескортою до Перемишля.

В справі вивезених закладників інтервенювали сейчас у польських праявчих кругах члени Укр. Нац. Ради.

Випущення на волю през. Романчука наступило з огляду на його вік та на його здоров'я. Зазначимо тут, що през. Романчука забрано з дому від тяжко хорої, частинно спараліжованої жінки, яка лишилася в дома бухвально сама одна, без найменшої опіки.

Перемишля українська громада зараз першого дня довідалася про приїзд наших арештованих закладників і зараз тогож дня прийшла їм з матеріальною помічю.

През. Романчук вернув з Перемишля до Львова в товаристві ген. Розвадовського, з яким мав довшу політичну розмову.

Як довідуємося, през. Романчука арештовано на чийсь донос, будьтоби у нього відбувалися політичні „zajęcie przesiw Polakom“ зібрання та що він сам бере участь в різних нарадах.

Решта наших закладників лишилася в Перемишлі, звідки мають бути перевезені далі на захід.

З през. Романчуком зістав випущений на волю теж один з жидівських закладників, д-р Габель, якого забрано через „помилку“.

Чого боронить східно-галицька польська бюрократія?

Економ, — лише не думайте собі, під тим професора суспільної економії або політика, а подумайте собі дідичового наймита на селі, що то їздить на коні по лані і доглядає парубків, чи вони добре жнуть, чи жінці добре вяжуть снопи, займає мужицькі корови, коли припадково скочить в панську конюшину і т. д. — отже той економ має синів. Гуменний також має синів і „ржондця“ має синів. Всі ті сини йдуть в місто, вчуться в гімназії, а на вакації їдуть домів. Вони називаються тоді „паничами“. Ті паничі помагують своїм батькам і часто виручують своїх батьків у займлюванні коров, ловленню тих жебраків, що збирають колоски на лані, або га-зуски, або гриби в лісі, стріляють мужицькі гуси

на панськїм ставі, або забирають одінне тим дівчатом, що ловлять раки попід береги річки або ставу і т. ин. Ті паничі знають одно: „Пильний панського добра, як ока в голові“. Коли скінчиш школи, а „ясне пан дзедзіц“ буде любити тебе за твої услуги, то за його протекцію станеш урядником староства, або ще й до намісництва дістанешся, будеш мати золотий ковнір колись, але-але пильний панське, як ока в голові. А не скінчиш шкіл, бо ти туман, то „ясне пан дзедзіц“ постаріється, що ти підеш на пошту, до податкового уряду, до залізниць, або в найгіршім разі до „фінанців“, але пильний панського, як ока в голові.

Такий був зміст виховання паничів. Те є головний контингент галицької польської бюрократії. За ними йдуть сини тих синів, отже вже сини бюрократів, почтмайстрів, скарбових респіцієнтів, комісарів екзекуторів, поборців, податкових адюнктів і т. д. і т. д. У всіх їх є одно в жилах: Пильний панське добро, як ока в голові, пильний перед хамом і знєй, що ти панич, а вони всі хамами. Хоч би той хам мав також синів, яким там учителем, чи навіть урядником, то те нічого, бо то син „русского хлопа, а венц хам“. Ти Поляк, ти зразу панич, відтак пан, а він вперд був паншизником, відтак хлопом, відтак аж з польське-панської ласки підпанком, хоч зве себе паном, але все він хам. А хлоп — то не нарід, тож колишній паншизник хам.

Тих хамів так багато, що аж кишить у східній Галичині від них, а нас панів мало, бо дідичів мало й мало гумених, економів і ржондців; хамів страшно багато. І ті хами кажуть, що вони нарід, що вони Українці, що вони мають якусь літературу, штуку, економічні спілки і т. д., мають те, що лише пани мають мати, та хотіли все — слухайте добре, щоб ви не думали, що вам прочулося — хотіли університету. А тепер, тепер... тепер, коли наш „рицарскі народ здіол кайдани за нічийом помоцом а за помоцом крульвей польскей, здіол кайдадани з нашої ойчизни Польскі, оні, те хами, хцом якєйсь У-країні“.

Такий зміст мізкування галицької бюрократії в східній Галичині. А від неї аж кишить у Львові. Там десь в глибині душі гомонить ще ніби друга свідомість: „Пильний панського добра, як ока в голові“, а тенор свідомости кричить: „Ратуй польскі стан посядання од гайдамакуф, од хама, од дзичи українскєй!“

І думаєте, що тим синам східно-галицьких колишніх економів, респіцієнтів, екзекуторів, синів і внукам та правнукам тих зайшлих панських слуг — про синів дідичів нема що й говорити — тим нащадкам, вихованим під девізою: „Пильний панського, як ока в голові“, тим нащадкам поміститься в голові те, що Українці то нарід, що східня Галичина то українська країна, що Українці мають теж саме право самоозначення, що й Поляки в Познанщині, чи Варшавщині?

Ні, пане професор Ніч, хоч Ви Поляк, то Ви їх не переконаєте, бо вони боронять: „Пильний панського, як ока в голові“, бо вони боронять переконань Гавснера, котрий на мирових переговорах твердив в торговельній палаті України: „Panowie, wy musicie zrozumieć, że my nie możemy zrezygnować z tego, cośmy dotąd posiadali!“

Ні! Не піймуть! Зрозуміти їм те, то значить стільки, що видерти їм мозок з голови. Не дивуйтеся їх нападам, не дивуйтеся, бо вони не боронять землі, не боронять польськості, бо вони не зрозуміють того, що їм польськості ніхто не забирає, не дивуйтеся, бо вони боронять свій мозок, свій розум, боронять свідомість, боронять лакейсько-панську свідомість: Пильний панського, як ока в голові!

Домагання чеських соціалістів.

Дня 8. с. м. відбувся в Празі партійний зїзд чеських соціалістів. Поставлено там резолюції на розв'язання громадських і повітових рад і заступлення їх через комісійні управи, зложені по рівній частині зі всіх політичних партій. Домаганоса дальше вивласнення і удержавлення ве-

ликої земельної посілости, залізниць, копалень, лічних жерел і обсаджень цілого вугляного байсену північних Чех і Карвіну, участі урядників і робітників в заряді і зисках фабрик і закладів. Одна резолюція домагається усупільнення церкви, відділення церкви від школи і соціально урівноправнення жінок.

Большевики перед воротами Польщі.

ПАТ. доносить, що в слід за уступаючими німецькими військами зі сходу фронту напирють російські большевики, які заняли вже Мінськ, Двинськ і зближаються до Вільна. На Польшу направляються також польські большевики, що досі перебували в Росії і частинно воювали в рядах російської червоної гвардії.

Польська большевицька часопись „Трубуна“, виходяча в Москві, видала слідуєчу відозву: Мусимо бути всі на становищах Польща не може стати пахолком англійсько-американських банкірів — муром контрреволюції, відділяючи революцію Росії від революції Німеччини. До сеї ганьби не допустимо. „Трубуна“ звиває всіх поляків в Росії під оруже і заповідає, що своє видавництво переносить з Москви ближе на захід до Польщі.

Вісти з краю.

ЖОВКВА.

Повітовим комісарем в Жовкві є д-р Михайло Король, окружним командантом Іван Косак, посадником міста Козіцькі (Поляк). Порядок в місті взірцевий, апро ізація знаменита, а ціни як на тепер, дуже умірковані: кильо мяса 8 кор., солонина 30 кор., одно яйце 50 сот.

РАДЕХІВ.

Повітовим комісарем є інженер Росткович. Порядок в місті взірцевий, апровізація дуже добра, ціни середників поживи значно упали.

СКОЛЕ.

Повітовим комісарем у Сколі є Українець Корнівський, посадником громади є Українець Федорик. Поляки-урядники відказалися від служби, тому їх місце заняли Українці. Порядок в місті та в повіті далеко ліпший, як за австрійсько-польських часів.

СЯНІК.

З Сянока доходить до нас дуже неймовірні вістки. Заки ствердимо їх, подаємо туг на відвічальність польських дневників, що польсько-мусковільська управа міста казала повісити українського священика Омеляна Константиновича.

Як се зрозуміли польські газети?

Українська газета „Републіканські Вісти“ поміщують зазив атамана Петлюри та д-ра Назарука до Галичан та Буковинців в віці 20—35 літ, котрі пробувають в межах України і є здібні до військової служби, щоб зголошувалися до комісії українських, республіканських військ в Білій Церкві. Їх задачу булоби зорганізувати сільських мас, які горнуть до українських військ. Всі польські газети, містячи сю відозву зрозуміли се так, що Україна звертається о поміч до Галичини.

Вільсон і соціалдемократія.

Гага, 5. грудня. Один із американських журналістів мав із Вільсоном розмову в справі німецької та австрійської соціалдемократії.

Президент є як найдокладніше поінформований про партійні відносини соціалдемократів обох країв. Заявив, що є рішучим сторонником уміркованої соціалдемократії, котрих репрезентанти правлять так в Німеччині, як і в Австрії. Шайдемана, Еберта і Гаазе хвалить, як розумних, державних мужів. З особливою прихильністю висказався про помершого провідника австр. соціалістів Віктора Адлера, котрого уважає одним із найвизначніших умів Європи.

Рівнож є добре ознайомлений із історією життя Фридерика Адлера, та про мотиви вбійства гр. Штірка.

3 Черновець.

(Доперва тепер попала нам в руки допись з Черновець, вислана ще дня 29. жовтня с. р.)

Дня 28. жовтня відбулося в Чернівцях в Народнім Дому віче української академічної молодіжи, скликане з приводу останніх політичних подій. Віче ухвалило відповідну резолюцію, з якої подаємо тут отсі важніші точки:

1) Українська акад. молодіж стоїть на становищі безумисного признання права самоозначення військ народам;

2) Витасє заснування української держави, зложеної з усіх земель бувшої Австро-Угорщини, заселених в переважуючій більшості українським народом, включно з столицею Буковини та містами Сторожинцем і Серетом та домагається негайного зєдинення всіх українських земель в єдиній, суверенній, українській державі;

3) Пятнує з найбільшим обуренням рішення румунської конституанти з дня 27. жовтня с. р. в Чернівцях, яка простягає свої заборчі руки на цілу Буковину;

4) Прирікає святочно, що обстоюючи безумисне право самоозначення всіх народів і стоючи на сторожі свободи українського народу, возьме участь в боротьбі за незалежність українського народу, віддаючи в потреби й своє життє.

Що чувати нового?

„Gazeta Wieszorna“ доносить, що дня 9. с. м. явилася у Пільсудського депутація П. К. Л. і Т. К. з проханням о поміч для загроженого Львова. В відповідь заявив їм Пільсудський, що є рішеніє зробити все, що в його силі, щоб оборонити Львів і околицю перед „Русинами“. Звернув однак при тім увагу, що Польщі грозить небезпека не тільки зі сторони Львова; війна може прийти і з иншої границі.

Сазонов воскрес! УТА. з дня 25. листопада доносить, що представниками Росії на мировій конференції назначено після довгих переговорів в Яссах Сазонова і Нерашова.

Часописі доносить, що Ковель заняли революційні війська України.

Воєнна ситуація.

Начальна Команда польських військ „Схід“ в комунікатах з 12. і 13. с. м. подає: Група ген. Зелінського розбила нині рано українські відділи коло Пикулич, Горохович і Германович (в околиці Перемишля). Протинаступ на Германовичі відперто кроваво.

Група ген. Лесневського: На північ від Львова перестрілка стеж. Користаючи з мраки, українська артилерія підсунулася під польські позиції під Львовом і дала кілька стрілів, які пали на східні окраїни міста. Польська артилерія відповіла огнем на українські становиска.

Польські газети доносять: Вчора по полудні відділи кап. Зайончковського заняли Янів. — ПАТ. доносить з Варшави, що на галицький фронт вислано найліпші полки давних легіонів, довбурчиків і польські відділи бувшої австрійської армії. Сили піхоти перевисшають 15.000 людей. Польська кавалерія оперує на сім фронтах, має в своїм складі найліпші формації, між ними креховицьких уланів, уланів Біліни, частину II. полку уланів бувшої карпатської бригади. Артилерія все зростає і перейшла число 15 батерій. Позатим має військо панцирні поїзди, амуніцію і скоростріли.

НОВИНКИ.

— 5-та (пята) з ряду ревізій відбулася сеї ночі в редакції „Діла“. Не найдено нічого, але забрано олівці, пера, аграмент, чистий папір, телефонічний апарат і инші дрібні річи. Крім того порозкидамо всі книжки й газети.

— Що діється по тавтії стороні фронту? Українське телеграфічне бюро доносить з Тернополя: На цілім фронті східної Галичини ідуть разом з галицькими Українцями України з Придніпрянщини під східно-українською командою. Др Кость Левицький, голова Українського Секретаріату уступив, а в його місце війшов д-р Сидір Голубович. (Сю вістку повторюємо за віденською пресою.)

— Про „гвалти і охруєньства“ українських „банд“ розписуються щодня польські буржуазні газети. Ми тепер є в такім положенні, що годі нам простувати всі ті польські донесення. А про все те, що робиться з Українцями так тут у Львові, як і поза Львовом, про всі ті насильства та надужиття з польської сторони — не вільно нам покищо писати.

— Україножерство. „Głos Narodu“, католицької партії в Кракові, грає перші скрипки в краківській пресі в нагіні на Українців і їх оплюгавлюванню. Його описи українських злочинів перевищають навіть „Gazeta Codzienn-y“. Характеристичне, що в тім дневнику дебютує старий, добре відомий нам ренегат Теофіл Мерунович, якого виступи вже львівській пресі наділи.

— Польські війська під Тернополем! Такий радісний алярм пустили вчорашні польські газети. Сьогодні знову пишуть, що українські „банди“ вже розбродили ті польські війська!..

— За сплетні перед польовий суд. „Gazeta Codzienna“ доносить, що вчора арештувано 18 осіб, переважно з інтелігентних польських кругів, за сплетні. Винних поставиться перед польовий суд.

— Слідуєче число „Вперед“ вийде в понеділок пополудні.

— Помер в ночі з дня 11 на 12 грудня в гарнізонів шпиталі у Львові Степаненко-Артимович Борис, хорунжий, слухач українського державного університету в Києві.

— Осип Годованський, урядник Земельного Банку, літ 27, помер в шпиталі на техніці. Арештовано його на вулиці і держано хорого кілька днів у в'язниці без лікарської опіки.

— Відвідування хорих на техніці заборонено! Тільки особи, що дістануть легітимації від шпитальної команди, можуть відвідувати хорих. Таке розпорядження оголошено вчорашнім особам, що прийшли до хорих. Супроти того нехай кожний постарється о легітимацію. Хорих можна відвідувати від год. 1—3 попол.

— Виступ Дашинського. На засіданні тимчасової міської Ради в четвер 12 с. м. відчитав міський радний Волянський письмо Ради міста Кракова звернене до львівської Ради з нагоди увільнення міста Львова. В кінцевім уступі того письма висказує „поклін героям Львова і радість ізаа увільнення Львова, а польському правительству, як також Пільсудському подяку за успішну відсіч для Львова“. Сей уступ ухвалила Рада міста Кракова на внесок радн. Дашинського.

— За Ярославом Весоловським роблять пошукування, щоби його арештувати. Інтересованим кругам подаємо до відома, що Ярослав Весоловський помер в 1917 році, дня 21. червня і похований на Центральнім кладбищі у Відні.

— Максимальні ціни у Львові. Т. К. Р. установив максимальні ціни на збіже на 160 К, а за бараболо 40 К за 100 кг. на стації. Всякі змагання, котрі стремлять до звижки цін, будуть строго карані.

— Хліб у Львові. Від 15. с. м. будуть всі міські і приватні рейонові склепи та консуми продавати хліб о вазі 1 клг за 2 К 40 сот.

— На піддержання українського робітничого дневника зложили вчорашнього дня (в коронах): д-р Н. Н. 200, Огороденко Марія 30, Надя і Оля Дрогомірецькі 10, Н. Н. 1, Рибчаківна 20, Андрій Сливинський 10, Ф. С. 10, Михайло Яценко 10, Мелянія Герасимович 20. Разом 311.

— Просимо всіх, хто їде чи їде на провінцію, забрати з собою „Вперед“, бо через нестачу комунікації, не можемо розсилати нашої газети. Просимо зайти до адміністрації (вулиця Руська ч. 3, I. поверх).

Оголошення приймається по 1 короні за один петітовий рядок. За зміст оголошень редакція не відповідає.

20—30 корон денно може кождий, муштина чи жіноча, легко заробити. Зголошуватися до адміністратора „Вперед“, при вулиці Руській ч. 3, перший поверх. 2—5

Стельмах пошукує заняття. Може прийняти й иншу роботу. Відомість: вулиця Сикестуська 23, у дозорці. 2—3

До дарування хлопчик в віці трох тижнів. Зголошиться: вул. Гродацьких ч. 9, партер. 2—2

„Діло“ з 15. і 17. XI. потрібне для редакції „Вперед“. На лежистість радо звернемо. 1—2

В. УСТИЯНОВИЧ, СТРИЙ І КОРЕНЕЦЬ, ТЕРНОПІЛЬ. Ми всі здорові й беззачні. — Деніс. 3—3

Читачів „Вперед“ прошу повідомити ІВАНА МЕЛЬНИЧУКА з КРИЛОСА, п. ГАЛИЧ, що його син живе на місці, де був. Пан у Відні. — Гринь. 2—3

Читачів „Вперед“ прошу звідомити АДВОКАТА ФІШЛЕРА в СТАНІСЛАВІ, вул. Третього Мая ч. 1, що жена і дитина здорові; просить о вістках. 2—2

ГРИЦЬКУ! Помешкання Галі не рушене. Ми здорові. Здоровами Тебе і Дорка. — Осип і Лев. 2—2

О. ЗАЯЧЕВСЬКИЙ в ЗВАРАЖІ. Прошу повідомити Олю, Стрийка і Олесків, що ми здорові. — Юзю Г. і Юзю І. 2—2

МИК. ТВОРИДЛО в ТЕРНОПОЛІ. Ми всі здорові. Жувимося Тобою. — Славця. 2—2

О. СКРЕНТОВИЧ, СТАНІСЛАВІ. Ми всі здорові, що діється в тобою? — Марія. 1—6

Читачів „Вперед“ проситься повідомити родину ЛЕВИ ФРАНЦОВ в ТЕРНОПОЛІ, що ми всі здорові. — Леон. 1—3

ДРОГОВИЧ, СУССМАН. Леон і Езекиєл пробувають у Львові і здорові; просимо о вістку. Прошу стрийських й дрогобицьких часописів о передруку. 2—2

ЕВГЕН ДОМБРОВНИЦЬКИЙ, СТАРЕ СЕЛО. Прошу дуже повідомити Гербетів в Вориничах, що ми й Фанця здорові. — Вайлер. 1—2

ЗОЛОЧІВ, ВАЛИ, ЛИСАКОВСЬКИЙ. Живемо. Що з Вами? Відповідь газетою. — Мати. 1—2

КОЛОМІЯ, ЛИСАКОВСЬКА. Всі здорові і новий внук. Відповідь газетою. — Адам. 1—2

РАБІН ЙОСИФ ЛЯНДАВ в БОЛЕХОВІ. Ми здорові. Ласкавих читачів просимо о повідомленні. Браття Дінгот, Бравер і родина Курц. 2—4

Ширіть скрізь свою робітничу газету; передавайте її з хати до хати, з рук до рук! Збирайте складки на пресовий фонд „Вперед“!